



Alle Europese regeringen voeren momenteel een heus besparingsoffensief. Het ziet het er ook in België naar uit dat de volgende regering, hoe ze ook samengesteld mag zijn, netjes zal meelopen. De werkende bevolking heeft niets goeds te verwachten van de traditionele partijen die allemaal proper binnen de lijntjes van het systeem blijven kleuren. Meer dan ooit is massale mobilisatie van de arbeidersbeweging niet alleen broodnodig, maar zelfs levensnoodzakelijk.

Twee jaar geleden ondergingen de banken de rampzalige gevolgen van de subprime-crisis, een crisis die ze met hun grenzeloze jacht op makkelijke winst zelf hadden uitgelokt. Om de banken, en dus de privé-economie, te redden, staken de staten zich diep in de schuld bij diezelfde financiële instellingen die van de genereuze staatshulp konden profiteren. Resultaat: vandaag moeten de staten, opgesloten als ze zijn in de dwangbuis van het Stabiliteitspact van de EU, om hun schuldenput te dempen, hun publieke uitgaven «verantwoorden» tegenover allerlei ratingbureau's en internationale instellingen en ze "corrigeren".

Deze crisis en de manier waarop er mee wordt omgegaan, toont nogmaals uiterst precies de aard van de huidige EU: louter een instrument in handen van de heersende klasse dat hen toestaat gebruik te maken van publieke middelen wanneer het hen uitkomt, en keiharde besparingen op te leggen wanneer het publieke mana niet rijkelijk genoeg meer uit de hemel valt... Het kapitaal, de «vrije» markt, het liberalisme en de jacht op winst zijn onaantastbaar, terwijl de arbeidersklasse (m/v) en de sociale rechten louter variabelen zijn in het economisch bestel, die kunnen uitgebuit en aangepast worden tot in het oneindige.

Momenteel treedt de Europese Unie een nieuwe fase in, waarin alle remmen los worden gegooid en alle scrupules overboord gaan. Nadat ze de boel hebben opgelapt door het uiteenbarsten van hun financiële zeepbellen te laten betalen door de diverse staten, schakelen de speculanten nu een versnelling hoger. Nu dicteren ze direct aan de, maar al te graag medeplichtige, regeringen hoe ze hun economie moeten organiseren, zodat zij met hun deel van de buit kunnen gaan lopen. Een ordewoord in gans Europa: de staten moeten solvabel zijn en om daartoe te geraken moeten de publieke uitgaven drastisch naar beneden.

Vermits alle Europese regeringsleiders, of ze nu liberalen of sociaaldemocraten zijn, nog steeds verknocht zijn aan de Europese Unie en haar project, moesten de EU en het IMF maar de richting aanwijzen of alle regeringen sprongen in de houding. De Griekse «socialisten» van PASOK, de coalitie van Conservatieven en Liberaal-democraten in de UK, de Spaanse socialist Zapatero, de «linkse» Portugese en de "rechtse" Duitse regering... Allemaal volgen ze netjes de richtlijnen op: besparingen alom en vermindering van de uitgaven voor gezondheidszorg, onderwijs, bevriezing van de lonen en pensioenen van de ambtenaren, afschaffing van banen in de openbare diensten, verlenging van de pensioengerechtigde leeftijd, privatisering van openbare diensten, verhoging van de BTW, hervorming van de arbeidswetgeving om ontslagen te vergemakkelijken. De lijst is lang, erg lang... De boter, het geld van de boter, de glimlach van de cassière en de sleutels van het magazijn... De patronen willen alles, en de EU en de regeringen die hen ter wille is gaan alles - en nog veel meer - geven, als we hen laten doen.

De sociale verworvenheden van de werkende klasse smelten als sneeuw voor de hete zomerzon weg bij dit offensief zonder voorgaande. Tegenover deze antisociale oorlogsmachine kunnen we het enkel redden als we ons organiseren en mobiliseren. Stap per stap, en even methodologisch als zij

onze rechten hebben afgenomen, moeten we ze terug veroveren. Onze doelstelling moet duidelijk zijn: Nu de Europese Unie helemaal niet het instrument van «vrede en sociale vooruitgang» blijkt zoals ze ons jaren hebben wijsgemaakt, moeten we de EU verwerpen, haar in terminale crisis brengen en een ander Europa beginnen opbouwen. Een Europa van de volkeren en de werkende klasse.

De reactie van de arbeidersbeweging begint eindelijk op gang te komen. Eind juni waren er algemene stakingen in Frankrijk, Griekenland, de Spaanse Staat en Italië. In België bereiden de vakbonden momenteel de Europese manifestatie van 29 september in Brussel voor. Voor de manifestatie wordt opgeroepen door het Europees Vakverbond (EVV). Ook al is het platform eerder zwak, toch roepen we op om met alle kracht van 29 september een succes te maken. Een geslaagde manifestatie, liefst gepaard aan een duidelijke stakingsoproep, kan een aanzet worden tot een algemene mobilisatie van de Europese arbeidersbeweging en een Europese algemene staking.

De nood is hoog, de inzet belangrijk!